

Església parroquial de Sant Pere de Bertí

Sant Quirze Safaja

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli de Bertí
Alçada: 803

Coordenades:

Latitud: 41.72034
Longitud: 2.22992
UTM Est (X): 435945
UTM Nord (Y): 4619013

Classificació

Número de fitxa 08239 - 191
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle XI- XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPAC 29480
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic
Fitxes associades:
[Comunidor de Bertí](#)
[Cementiri de Bertí](#)
Autoria de la fitxa Núria Cabañas

Descripció

L'església de Sant Pere de Bertí es troba situada dins el Cingles de Bertí, a l'est del nucli de Sant Quirze Safaja. Inicialment fou construïda al segle XI però posteriorment reformada al segle XIII i novament a finals del segle XVI amb la construcció d'una capella, dedicada a la Mare de Déu del Roser a la façana de migjorn, junt amb el portal d'accés d'arc de mig punt adovellat. És un edifici de planta rectangular d'una sola nau amb la coberta en volta de pedra col·locada a mode de plec de llibre i lleugerament apuntada. A la façana de ponent hi ha un petit òcul i el campanar d'espadanya de dos ulls i amb una sola campana. Aquesta fou col·locada pels actuals llogaters de la rectoria l'any 1998 amb el nom de Clara. És una construcció tipus torre amb la coberta a dues aigües que, durant anys va funcionar com a comunidor.

Observacions:

El campanar disposava de diverses campanes, totes elles desaparegudes l'any 1936 durant la Guerra Civil. Emplaçament: des de Can Sans agafar el camí del Fai, el tercer a la dreta, continuar pel camí de l'Ullar i el primer a mà esquerra fins a Bertí.

Història

La parròquia de Sant Pere de Bertí es troba situada a la zona dels Cingles de Bertí, dins l'antiga demarcació de la baronia i posteriorment comptat de Centelles. No obstant, la zona de Bertí va formar una parròquia independent de la baronia de Centelles fins que entorn l'any 1840 es va fusionar amb el municipi de Sant Quirze Safaja. A partir d'aquest moment, va formar part de la història d'aquest municipi. La parròquia és esmentada per primera vegada l'any 1031 en una donació feta per Gombau de Besora, senyor del castell de Montbui, al monestir de Sant Miquel del Fai. No obstant, des de l'any 978 es coneix a la zona el Castellum Bertini, encara que no se sap amb exactitud la seva situació, malgrat situar-se a l'antiga fortalesa del Clascar. A partir del segle XI la parròquia consta en els llistats parroquials del Bisbat de Vic amb el nom de Bertino. Segons la documentació, l'any 1357 comptava amb tres altars: el de Sant Pere, Sant Jaume i Santa Maria. No obstant, en la visita pastoral de l'any 1686, del bisbe Antoni Pasqual, esmenten dos altars: el de la Puríssima i el de Sant Isidre i, posteriorment, s'hi va afegir l'altar dedicat a Sant Gaietà. Durant la Guerra Civil l'església fou espoliada i malmesa destruint entre altres objectes el retaule barroc. L'antic propietari de la rectoria, Vicenç Mas, va dur a terme algunes obres de neteja i arranament de la rectoria localitzant fragments ceràmics una destrat de pedra polida. Actualment es troben exposats i classificats al cor de l'església.

Bibliografia

AAVV. (2002): XXIII Ronda Vallesana: Sant Quirze de Safaja: 27 d'octubre de 2002. Unió excursionista de Sabadell 2002. Sabadell. AAVV. (1981): Catalunya romànica. El Vallès Occidental - El Vallès Oriental. Vol. XVIII. Pòrtic. Barcelona. Fundació Enciclopèdia Catalana. AAVV. (2000): Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya. Volum I- Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental. Editorial Pòrtic. Sant Boi de Llobregat. DALMAU, D. (2014): Campanars parroquials de torre de Catalunya. El patrimoni arquitectònic Català. Lliçà de Vall. GARCIA-PEY, E. (2007): Recull onomàstic de Sant Quirze Safaja. Institut cartogràfic de Catalunya. Barcelona. Inventari del Patrimoni

Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic del terme municipal de Sant Pere Sallavinera. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya. PLADEVALL, A. (2018): Sant Quirze Safaja. Un poble de frontera. Editat per Ajuntament de Sant Quirze Safaja.

